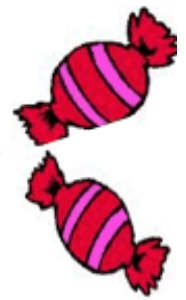

נא לא לקרא בזמן התפלה		
וקריאת התורה		
מוצט"ק	הד"נ	
17:53	16:45	הברון
17:49	16:40	חיספין
17:52	16:43	חיפה
17:53	16:39	ירושלים
17:48	16:48	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פְּרַשְׁת בְּשֶׁלַח - שִׁירָה | י"א שְׁבֵט הַתְּשַׁע"ב | גְּלִיוֹן מִסְפָּר 14 | שָׁנָה רִאשׁוֹנָה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקדוּ אִמְהָלְכָהּ

"בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ גַלְגַל"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים. לקראת ט"ו בשבט הקרב ובא, החליט ועד הפתה לאסוף תרומות לרכישת שתילים עבור שכונת העולים החדשים שנגננתה לידנו. בשבוע שלפני ט"ו בשבט, התחלקנו לשלש קבוצות כאשר כל קבוצה קבלה רשימת בתיים שעליה לעבר בין היירים ולהתרים למצוה חשובה זו של נטיעות בארץ ישראל. בכל יום מימות השבוע לאחר הלמודים עברנו בין בתי השכונה וב"ה אספנו כסום נכבד. בלי פונה נוצרה תחרות בין הקבוצות מי יצליח לאסוף יותר תרומות, וההתלהבות גברה מיום ליום. ביום חמישי לאחר השעור האחרון התאספנו יחדו עם המחנך ובדקנו כמה כסף נתרם ובין התרומות מצאנו פתק מגלגל. בסקרנות רבה פתחנו את הפתק ובו היה כתוב: "ילדים יקרים, אשמח להשתתף בנטיעות. אנא, הודיעו לי באיזו שעה הן נערכות, תודה חיים". מי זה חיים שאלנו? לאף אחד לא היתה תשובה. וכיצד נודיע לו על זמן הנטיעות, שאל יניב? יש לי רעיון אמר המורה. נכין הזמנות לכל תושבי השכונה וכך יבוא גם חיים אתם. נגשנו במרץ למלאכה וכל קבוצה עצה הזמנה יפה ומכבדת ובה נכתב: "תושב יקר, הנה מזמן לנטיעות ט"ו בשבט שיערכו ביום ראשון בשעה עשר בבקר בשכונת העולים החדשים, ילדי בית הספר". ואכן, ביום ראשון התאספו דירי השכונה עם תלמידי בית הספר והגנים, וצעדו יחדו כשכל אחד נושא בידו שתיל חדש וזרק אל עבר שכונת העולים. בשירה ורקודים הגענו לשכונת העולים והתחלנו לנטע את השתילים. לפתע, הרים אחד התושבים את ידו ובקש את רשות הדבור. כלם הפסיקו לנטע והקשיבו לדבריו. במדרש נאמר: כי תבואו אל הארץ ונטעתם. אמר להם הקב"ה לישראל אף על פי שתמצאו אותה מלאה כל טוב, לא תאמרו נשב ולא נטע אלא היו נוטעים לבניכם". כשעלינו לארץ ישראל מצאנו אותה מלאה בצות ושממה, ובאהבה רבה ובמרץ רב יבשנו את הבצות ונטענו אילנות סרק וצצי פרי עבוכם ילדים יקרים. והנה היום נוטעים אתם עבור ילדיכם ועבור עם ישראל וארצו הקדושה. יהי רצון שתזכו להנות מהנטיעות שאתם נוטעים היום יחד עם משפחותיכם, ולשמחת המולדת היקרה. תזכו למצוות". מי זה שאלתי את יוסי שעמד ליד. איני יודע, אולי זה חיים? למחרת כשחזרנו לבית הספר, שאלנו את המורה, זה היה חיים? איני יודע, אך את הרעיון להזמין את כלם למדתי מפרשת השבוע. איזה רעיון מדהים קרא אבנר, והיכן רעיון זה נמצא בפרשה? הנה כאן, אמר המורה. כאשר משה נפגש עם פרעה ואומר לו שעליו לשלח את בני ישראל מארצו, שואל פרעה: "מי ומי ההולכים? ויאמר משה בנערינו ובזקנינו גלגל". כלנו יחד. עם ישראל מאחד וערב זה לזה, ולכן כלם שתפים בכל ענין ודבר. כך גם אנו נלמד לעשות. ראו איזו ברכה בכך אותנו האיש, וראו איזו שמחה גדלה היתה לדירי השכונה ולעולים החדשים. בואו ונקבל על עצמנו להיות מאחדים ואוהבים וכך נזכה לשמחה אמיתית וחבור לכל אחד מישראל.

גַּר ה' נִשְׁמַת אָדָם
הָעֵלּוֹן יוֹצֵא לְעֵלּוּי נִשְׁמַת
הַתִּינוּק יוֹנְתָן פֶּלְמֶר
ה"ד

החידה הפרשה

1. מי השקיף, אך בלי משקפת?
2. איזה עץ משבעת המינים מזכר בפרשה?
3. שני עמודים בפרשה. מי הם?
4. ממה היה עשוי המטה של משה?

השבי' הפרשה

השבת נקרא בפרשה על המן שהיה הלחם המיוחד שאכלו בני ישראל במדבר. ה' מצנה את בני ישראל לקחת מן בכול יום ולא להשאיר למחר, וכן ללמד להאמין בה' שיתן להם את כל מה שהם צריכים בכל יום. אנשים שלא עמדו בנסיון ואספו יותר מדי, המן שלהם התקלקל. לכבוד שבת קודש צוה ה' לקחת מנה כפולה והבטיח שתשמר ולא תתקלקל. המן נרד מהשמים לארץ ונשמר נקי בשמחתיו ומעליו שכבות טל. המן המשיך לרדת עד שהגיעו בני ישראל לארצם בימי יהושע.

חכאי ישראל

הגאון רבי אליהו מוילנה, היה אחד מעמודי היהדות. גאון במקרא, תלמוד וקבלה, ובקיא במדעים. כל ימיו עסק בלמוד תורה, ובמדעים. היה ידוע בצניעות ובפשטות, וסרב לשמש ברבנות של ולנא. על פי עדות של תלמידיו והספרים שכתבו מפיו, היה בעל ידע במתמטיקה, הנדסה, ביולוגיה, אסטרונומיה, גאוגרפיה, בלשנות ומוסיקה. בהיותו חולה הסכים שרופא ממחה יבוא לבדקו. כשבא הרופא, רכן אל מטת הגאון וקרב אזנו כדי לשמע את קצב פעימות הלב ואת מצבם של איברי הנשימה. לאחר הבדיקה יצא הרופא אל החדר השני, שם בני המשפחה שאלו בדאגה: "מה מצבו" היכן הוא עומד?" ענה הרופא: "הוא עומד במסכת גלים" והסביר, כי בשעה שקרב את אזנו אל החולה, שמע אותו חוזר בקול חלוש, על מסכת גלים. דקות מעטות לפני פטירתו, נטל הגאון את ציציתו בידיו, ואמר לבני ביתו שנוצבו סביב מטתו: "כמה קשה להפרד מהעולם הזה! הנה, על ידי ציצית, שמחירה פרוטות מעטות מקנים יהודי מצנה ומסגל להגיע למדרגות עליונות, ולקבל את פני השכינה. היכן נוכל למצא זאת בעולם הבא?" ובמלים אלו יצאה נשמתו בשקרה ועלתה אל גגז מרומים.

סור ללחון השבת

רבי ישראל מסלנט הגיע לעיר אחת וגלה שבעל בית המלון בו התאכסן בקביעות, התחיל לזלזל בתורה ובמצוות. לשאלת הרב לסבת הדבר השיב האיש, שלפני כמה ימים התאכסן בבית המלון אדם שפופר בשכר וענש על מצוות ועברות ולחזק את דבריו אכל נקניק טרף ואמר שאם יש שכר וענש הקב"ה צריך להעניש אותו שהנניקניק? בנס לגרון הוא יחנק. לאיש הכופר לא קרה כלום ואמונתו של בעל בית המלון התערערה כתוצאה מכך. רבי ישראל לא אמר כלום ונכנס לחדרו. אחרי כמה דקות הגיע בתו של בעל המלון ובשרה לאביה שהיא קבלה תעודת הצטיינות על נגינתה בפסנתר. רבי ישראל פנה לילדה ובקש ממנה לנגן לפניו כדי שיוכל לראות את ידיעותיה במוסיקה. הילדה סרבה לנגן. רבי ישראל קרא לאבי הבת וספר לו שהילדה לא מתנהגת יפה ושהיא סרבה לבקשתו לנגן לפניו. האב פנה אל בתו ושאל אותה מדוע היא נהגה כך עם הרב. הבת אמרה שדרישתו של הרב היא לא נמוסית. מדוע היא צריכה לעמוד פתאם ולנגן לפני בני אדם כדי להוכיח את פישוריה? לשם מה יש לי תעודת הצטיינות? מי שירצה שישתפל בתעודה!! רבי ישראל פנה אל האב ואמר לו: תשובת הבת יכולה לשמש מענה לספיקות שלו בגאמונה. הקב"ה הוכיח לעיני כל את כחו לעשות נסים גדולים ביציאת מצרים ובקריעת ים סוף. והעניק לנו תעודה היא התורה הקדושה המספרת על הנסים ביציאת מצרים. היעלה על הדעת שבגלל כל מיני כופרים שיטענו שאינם מאמינים בה', שנה הקב"ה סדרי בראשית כדי להוכיח שיש מנהיג לעולם?